

Nr 116.

Av herr **Aaby-Ericsson m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts framställning om anslag till kostnader för planeringskommittéer.*

I nionde huvudtiteln redovisas en mängd fall, då vederbörande styrelser eller anslagssökande föreningar yrkat på höjda anslag, som departementschefen förklarar sig anse i och för sig berättigade, men som han måste avvisa på grund av det ekonomiska läget. Nionde huvudtitelns uppställning visar, vilken avvägning departementschefen funnit lämpligast mellan de många i och för sig berättigade anslagskraven inom en slutsumma, som huvudtiteln kunnat göra anspråk på. Självklart bör riksdagen granska, huruvida denna avvägning stämmer med de synpunkter, som riksdagen finner för varje fall avgörande. I det nuvarande ekonomiska läget anse vi det självfallet, att riksdagen undviker höjning av huvudtitelns totala anslagssumma. Önskvärda anslagsökningar böra motsvaras av motsvarande anslagsminskningar.

Vid en granskning av nionde huvudtiteln utifrån dessa synpunkter ha vi för vår del önskat jämkningar till förmån för direkt produktionsbefrämjande åtgärder, och särskilda motioner komma att därom avlämnas.

En utgiftspost, som vi anse utan olägenhet kunna borttagas ur årets huvudtitel, är anslaget (under punkt 11) på 400 000 kr. till kostnader för planeringskommittéer. Vi kunna inte anse denna lantbruksnämndernas verksamhet för den näraliggande framtiden vara av sådan betydelse för det svenska jordbruket, att anslag till detta ändamål bör komma före t. ex. upprätthållande av växtförädlingsverksamheten vid dess förutvarande omfattning, stöd åt fruktträdsförädlingsverksamheten och utbyggande av veterinärväsendet enligt tidigare plan.

För att regionalplaneringarna skola få något bestående värde, behöver man ha klar sikt över produktionens utveckling under en inte alltför kort tidsperiod. Detta läge föreligger inte nu, vilket är ett viktigt skäl för att för en tid uppskjuta planeringsverksamheten. Genomläser man nu redogörelser för de försöksplaneringar, som verkställdes på uppdrag av 1942 års jordbrukskommitté, förvånas man över att dessa vidlyftigt upplagda regionalplaneringar dels gett så litet av besked, som inte de inom området boende jordbrukarna visste förut, dels efter så kort tid bära prägeln av att tillhöra det förflutna.

Lantbruksstyrelsen har för lantbruksnämndernas verksamhet begärt tillsättande av 58 nya tjänster, varav departementschefen beviljat 13. Om inte övrig verksamhet skall bli lidande, finnes skäl för lantbruksnämnderna att under sådana förhållanden avkoppla någon gren av sin verksamhet, och då torde regionalplaneringen med minsta olägenhet kunna skjutas på framtiden. En sådan utredning, som den av departementschefen nu igångsatta om småbrukets lönsamhet, torde också kunna påräknas ge synpunkter av värde för bedömande av småbrukets plats i en regionalplan. Detta talar för att regionalplaneringen bör kunna uppskjutas, tills denna utredning föreligger färdig, utan att detta medför avsevärt hinder för lantbruksnämndernas övriga verksamhet.

Med stöd av vad vi här anfört få vi hemställa,

att riksdagen måtte avslå Kungl. Maj:ts förslag under nionde huvudtiteln att till lantbruksnämnderna: Kostnader för planeringskommittéer anvisa ett förslagsanslag på 400 000 kronor.

Stockholm den 20 januari 1949.

Ragnar Aaby-Ericsson.

Axel Mannerskantz.

Carl Eskilsson.
